

25 sierpnia 2021 roku

zmarł

PROFESOR DR HAB. JÓZEF PÓŁTURZYCKI

**– nestor polskiej andragogiki,
wybitny specjalista edukacji dorosłych,**

**współtwórca i pierwszy Prezes Zarządu Głównego
oraz Prezes Honorowy Akademickiego
Towarzystwa Andragogicznego.**

Zachowamy Go w pamięci jako Mentora,
Współpracownika, Kolegę i Przyjaciela,
wielkiego orędownika spraw naszego Towarzystwa!

Józef Półturzycki (1934–2021)

Józef Półturzycki urodził się 22.11.1934 r. w Warszawie. Dzieciństwo spędził w Nieświeżu (dziś Białoruś). W roku 1945 wraz z innymi Polakami rodzina Profesora została wysiedlona i skierowana w drodze repatriacji do Poznania, gdzie ukończył szkołę podstawową i średnią oraz zdał maturę. W 1954 roku ukończył studia polonistyczne w Uniwersytecie Warszawskim i podjął pracę jako nauczyciel w liceum pedagogicznym oraz w liceach wieczorowych i korespondencyjnych w Warszawie. Po obronie pracy doktorskiej w 1966 r. podjął pracę w Instytucie Pedagogiki Ministerstwa Oświaty, gdzie rozwinął badania nad edukacją dorosłych w szkołach

i przygotował rozprawę habilitacyjną. W 1976 roku przeszedł na Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego. Dodatkowo pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach, w latach 1992–2002 w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, w latach 1995–2015 był pierwszym dziekanem Wydziału Pedagogicznego w Wyższej Szkole im. Pawła Włodkowica w Płocku.

Profesor dr hab. Józef Półturzycki odegrał ważną rolę w polskim środowisku andragogicznym: był inicjatorem powołania do życia Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego i jego pierwszym prezesem, był w grupie inicjującej wydawanie periodyków „Edukacja Dorosłych” oraz „Rocznik Andragogiczny” oraz serii „Biblioteka Edukacji Dorosłych”. Był przez wiele lat redaktorem naczelnym „Rocznika Andragogicznego”. Podjął owocną współpracę z Niemieckim Towarzystwem Uniwersytetów Ludowych (DVV – przedstawicielstwo w Polsce), współtworzył Letnią Szkołę Młodych Andragogów oraz był współorganizatorem Toruńskich Konferencji Andragogicznych.

Profesor Józef Półturzycki zajmował się naukowo teorią kształcenia, pedeutologią, andragogiką, edukacją ustawiczną, metodyką nauczania języka polskiego i literatury polskiej. Jako metodyk był uczniem profesorów Bronisława Wieczorkiewicza i Jana Tokarskiego, a dydaktykę studiował pod kierunkiem profesorów Wincentego Okonia i Kazimierza Sośnickiego. Był autorem wielu książek, podręczników i artykułów naukowych. Wśród nich znajdują się np.: „O technice uczenia się dorosłych” (1966), „Szkolnictwo dla pracujących – potrzeby i perspektywy” (1970), „Tendencje rozwojowe kształcenia ustawicznego” (1981), „Dydaktyka dorosłych” (1992), „Dydaktyka dla nauczycieli” (1999), „Edukacja dorosłych za granicą” (1998), „Jak studiować zoacznie? Poradnik metodyczny” (2001), „Samokształcenie w procesie edukacji ustawicznej” (współautorki – Anna Frąckowiak, Monika Gromadzka, 2019) oraz cykl książek biograficznych i o muzeach: „Muzea literackie w nauczaniu j. polskiego” (współautorka: Maria Półturzycka, 1978), „Muzea Adama Mickiewicza” (współautorka: Maria Półturzycka, 2001), „Ślady i pamiątki Jana Kochanowskiego” (współautorka: Maria Półturzycka, 2003), „Kazimierz Sośnicki twórca dydaktyki polskiej” (współredakcja: Renata Góralska, E. Anna Wesołowska, Witold Wojdyło, 2003), „Aleksander Kamiński” (2006), „Elżbieta Zawacka 1909–2009” (współredakcja: Anna Frąckowiak, Renata Góralska, Hanna Solarczyk-Szwec, Witold Wojdyło, 2009).

Profesor Józef Pólturzycki był członkiem Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk i tam przewodniczącym Zespołu Pedagogiki Dorosłych.

Zmarł 25.08.2021 r. Pogrzeb odbył się 9.09.2021 r. na Powązkach Wojskowych w Warszawie.

Pożegnanie

Szanowny Panie Profesorze,
Pogrążona w żałobie Rodzino,
Szanowni Państwo,

zebraliśmy się, aby pożegnać i odprowadzić na miejsce wiecznego spoczynku Osobę, którą wszyscy szanowaliśmy, podziwialiśmy i czerpaliśmy inspirację dla naszych badań naukowych.

Nie będę przedstawiała przeróżnych osiągnięć Profesora, zaangażowania w różne działalności, publikacji, organizowania licznych konferencji i spotkań andragogicznych, bo na to będzie czas i miejsce później.

Jednak chcę przypomnieć zasługi Profesora Pólturzyckiego dla Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego, w imieniu którego, ale i swoim własnym, wypowiadałam te słowa. Akademickie Towarzystwo Andragogiczne to głównie dzieło Profesora, był inicjatorem powołania do życia naszego Towarzystwa, jego pierwszym, wreszcie honorowym Prezesem. Zainicjował wydawanie czasopisma „Rocznik Andragogiczny”, miał też udział, wraz z Profesor Anną Wesołowską, w powołaniu pisma „Edukacja Dorosłych”. Był w grupie osób, które podjęły owocną współpracę z Niemieckim Towarzystwem Uniwersytetów Ludowych (DVV – przedstawicielstwo w Polsce), współtworzył Letnią Szkołę Młodych Andragogów oraz był współorganizatorem licznych konferencji. Dziękujemy za te cenne inicjatywy. Dzięki nim istniejemy jako środowisko andragogów.

Żegnamy naszego Prezesa ze smutkiem. Czas naszych wspólnych dni przeminął. To już historia. Czy jednak wszystko, co przemija, jest tylko historią? Czy nic nie pozostaje z nami?

Przychodzą na myśl słowa Lwa Tołstoja: „Czas przemija, wypowiedziane słowo pozostaje”. Pozostaną w nas – słowa, myśli, refleksje, którymi nas obdarzył, oraz te utrwalone na kartach licznych publikacji.

Pozostanie w naszej pamięci!

Ksiądz Jan Twardowski napisał: „Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych”.

Spoczywaj w pokoju!

W imieniu Zarządu Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego

Agnieszka Stopińska-Pajók